Ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ἡμῶν ἐμπόρων, παντοπωλῶν, βιομηχάνων κ.λ.π. προπληρώσωσι τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν, δικαιοῦνται νὰ ἐκμισθώσωσιν ἐξ ἀπαξ τὴν διαφήμισιν ἢ ἀγγελίαν τοῦ καταστήματος των δωρεάν.

ὅμως παρατηρητὴν καθίσταται ἀντιλήπτη ἡ ὁσημέραι βαίνουσα αὐξανομένη τάσις πρὸς τὴν κατάχρησιν τῶν διαφόρων ποτῶν καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεθύσων (μπεκρήδων)

Ἀρκεῖ νὰ παρευρεθῇ τις εἰς Πανήγυριν, ἢ γάμον εἰς οἱανδήποτε χωρίον, ἢ νὰ τύχῃ εἰς λαϊκὴν γενικῶς συγκέντρωσιν, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ὁ οἶνος ἀποτελεῖ ἀναγκαῖον σύντροφον ἀπαραίτητον, οὔτως εἰπεῖν, συστατικὸν διὰ τὴν ζωὴν ὡς καὶ αἱ τροφαί.

(Ἕπεται συνέχεια)

Παρατηρητὴς

ΕΝΑ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΚΡΙΤΙΚΟΙ;

Δὲν θὰ γράψω βέβκια διὰ τοὺς Κριτικοὺς τῶν θκετρικῶν ἔργων, οὔτε τῶν φιλοσοφικῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν ἐχόντων ἐπαγγελμα νὰ κρίνωσι οἰανδήποτε πρᾶξιν τοῦ ἄλλου καὶ νὰ κατηγοροῦσιν ἢ ἐπαινοῦσιν αὐτήν

Ὀλίγοι εἶνε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀντιπαρέρχονται πρὸ μιᾶς πράξεως τοῦ πλησίον των χωρὶς νὰ εἰπωσι τὴν γνώμην των δι' αὐτήν. Τὸ πλεῖστον τῶν ἀνθρώπων θὰ εἴπῃ τοὐλάχιστον μίαν λέξιν. Ἀν καὶ εἶναι ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν φυμφρονίζουν διὰ κάθε ψόλλυο πήλημα δὲν κατηγορῶ καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ εἴπουν μερικὰς λεξεις μόνον, κατηγοροῦν καὶ ἐπαινοῦντες τὸν ἄλλον. Τὸ νὰ βλέπω ὅμως ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα δὲν [illegible] νὰ κάθηνται νὰ κατηγοροῦσιν τὸν ἄλρα ἢ τὸν θῆτα διὰ τὴν τάδε του ἰδέαν ἢ διὰ τὴν δεῖνα του πρᾶξίν. μοῦ προκαλεῖ σχεδὸν ἀηδίαν.

—o—

Ἄνθρωποι τάξεώς τινος, ἢς τὸ ὄνομα δὲν εὑρίσκω ἐγώ, εἶναι οἱ αὐτοσχέδιοι οὗτοι κριτικοὶ. ὁμιλοῦντες πρὸς αὐτοσχέδιον ῥήτορα τῶν τριόδων. Καὶ καθ' ὅλου δὲν δύνατκι τις νὰ μὴ ἀιστεῤῥῃ τὸν ῥήτορα τοῦτον ὅστις ὑβρίζει μόνον καὶ φληναφήματα λέγει, οὔτω. καὶ πρὸ τῶν αὐτοσχεδίων κριτικῶν τῶν καφρενείων δὲν δύνατκι τις νὰ παρέλθῃ χωρὶς ἐπὶ τοῦ προσώπου του νὰ ζωγραφισθῇ ἕνα εἶδος καὶ εἰρωνίας μειδίαμα.

Κρατεῖ μιὰ πόζα δουκὸς ὁ μὲν, σᾶς χαιρετᾷ μὲ ὑποκλίσεις ἐδαφιαίας, σᾶς κάνει τὸν φίλον καὶ ἔχει δικαίωμὰ ἐπὶ τῶν μυστικῶν σας καὶ ....., ἀλλοίμονόν σας κατόπι! Γελᾷ ὅταν σᾶς ἴδῃ νὰ περνᾶται, διὰ νὰ δείξῃ ὅθθεν εἰς τὸν κόσμον ὅτι γνωρίζῃ τὰ ἰδιαίτερά σας καὶ διὰ νὰ κινήσῃ τὸν ἄλλον εἰς ἐρωτήσεις. Αὐτὸς ἀποκοιεῖται, λέγει ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε καὶ τέλος σᾶς λέγει ὅ,τι κατεβάσῃ ἠγόνιμος φαντασία του ὑπὸ... ..ἐχαμόθειαν.

—o—

Εἶναι σοβαρὸς καὶ ἀπαίσιος ὁ δὲ, καλῶς πληροφορούμενος πάντοτε, γριφωδῶς ὁμιλῶν περὶ πάντων, κεντᾶν σε ἕνα ἐπιζητήσης τὴν συντροφίαν του καὶ τότε ἀρχίζων κατ' ἀρχὰς ὡς Πυθία καὶ κατόπιν ὡς μεθυων, νὰ ἐκστομίζῃ τὰς αἰσχροτέρας τῶν ὕβρεων κατὰ παντὸς ἱκανωτέρου αὐτοῦ, κατηγορεῖ τὸν ἄλρα διότι καταπατεῖ τὴν ἠθικὴν, ἀδιάφορ· ὅτι αὐτὸς ἐν τῷ κρυπτῷ εἶνε ἐερφάντης ὀργίων καὶ κατηγορεῖ πάντα ἔχοντα τὸ θάρρος νὰ παρουσιασθῇ φανερὰ ὁπῖος εἶναι νὰ ἐπιχειρήσῃ μίαν ἐργασιαν ἐντιμον καὶ ἀξιοπρεπῆ, ἐνῷ ἐξυμνῇ τὸν ὀργιάζοντα ὀπισθεν τῆς αὐλαίας.

Αὐτοὶ εἶνε οἱ κριτικοὶ; τῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐνσπείροντες παντοῦ τὴν ἀπελπισίαν, αὐτοὶ εἶνε οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουν πᾶσαν παδοδον. Ὅταν αὐτοὶ ἐκλείψουν θὰ προδεῖσουν ἄλλοι, ἀλλ' ἄραγε θὰ ἐκλείψουν ποτε; Εἰς ἐμένα τοὐλάχιστον μοῦ φαίνεται πως; εἰ νεκρόνεται

ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΗΣ

Ο ΚΟΜΗΤΗΣ ΤΟΥ ΧΑΛΕΥ ΟΥΤΕ ΘΑ ΦΑΝΗ ΟΙ ΚΥΝΩΝΟΙ ΤΗΣ ΟΥΡΑΣ

5—7 ΜΑΪΟΥ

Ὁ Κομήτης τοῦ Χαλεῦ ἐξακολουθεῖ νὰ πλησιάζῃ τὴν Γῆν μὲ τὴν φανταστικὴν κίνησιν τῶν 156 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Ἐξορκισθεὶς ἐπὶ δύο ἑβδομάδας, διότι δὲν τὸν ἄφηνε νὰ φανῇ ἡ λάμψις τοῦ Ἡλίου, ἔρθασε τὴν 7ην Ἀπριλίου εἰς τὸ ἐγγύτερον πρὸς τὸν Ἥλιον σημεῖον (90 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα) καὶ τὴν προχωρεῖ πρὸς τὴν Γῆν.

Οἱ ἀστρονόμοι, οἵτινες παρακολουθοῦν τὸν ἐξορκισθέντα δὲ τῶν τηλεσκοπίων των κατώρθωσαν νὰ τὸν ἰδοῦν πάλιν τὴν 5ην Ἀπρίλιον καὶ ἔκτοτε τὸν παρακολουθοῦν, προσπαθοῦντες νὰ σχηματίσουν γνώμην περὶ συναντήσεως του μὲ τὴν Γῆν

Αἱ τελευταῖαι πληροφορίαι περὶ τοῦ γεγονότος τούτου συνεψίζ,ται εἰς τὰ ἑξῆς:

Τὴν 5—7 Μαΐου ὁ Χαλεῦ θὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐγγύτερον τῆς Γῆς σημεῖον (26 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα καὶ θὰ παρελθῇ ἀπομακρυνόμενος ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του πρὸ δύο καὶ πλέον μηνῶν μόλις διεκρίνετο ὡς τὸ στερέωμα μὲ λάμψιν ἀστέρος θου μεγέθους. Τώρα ὅμως εὐμεγέθυνθεν ἐγγύτατα τοῦ Ἡλίου ἔχει λάμψιν 30ου μεγέθους ἤτις θ' αὐξήσῃ καὶ θὰ ὑπερβῇ τὴν τῶν λαμπροτέρων ἀστέρων. Περὶ τὸν πυρῆνα τοῦ Χαλεῦ τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῶν Παρισίων ἐσημείωσε τὴν ὕπαρξιν νεφελώματος ἀρκετὰ πυκνοῦ ἐκτεινομένου εἰς ὄγκον διαμέτρου ἀπὸ τὸν τοῦ πυρήνος.

Ἡ οὐρὰ ὅμως δὲν φαίνεται διότι αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶνε κάθετος πρὸς τὴν γῆν καὶ δὲν φωτίζεται ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Αἱ γνῶμαι τῶν ἀστρονόμων ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς συναντήσεως μὲ τὴν οὐρὰν τοῦ κομήτου, εἶνε ἐκ τῶν μᾶλλον ἀντιθέτων. Ἐν τούτοις συμφωνοῦν ὅλοι περὶ τοῦ ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει διὰ τὴν Γῆν καὶ γελοῖον μὲ τὰς ἀπαισίας φαντασιοπληξίας τοῦ περισσότερον μυθιστοριογράφου ἢ ἀστρονόμου φλαμαρίων.

Οἱ Ἑλληνὶ καὶ οἱ Αὐστριακοὶ παραδέχονται, ὅτι ἡ διέλευσις τῆς Γῆς διὰ τῆς οὐρᾶς τοῦ κομήτου θὰ σημειωθῇ μὲ θυμασίαν βροχὴν διαττόντων ἀστέρων καὶ χαλαζίθων.

Τοῦτο ὅμως ἀποκρούεται ὑπὸ τοῦ Δανοῦ Στραίνγκεν καὶ τοῦ Νοῦβινοῦ Χαμπτοῦσεν. Κατ' αὐτοὺς ἡ οὐρὰ τοῦ πλανήτου ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀφαντάστους ἀρκτίνας ἀερώδη ὕλην. Καὶ ἂν ὑπάρχουν ἐν αὐτῇ στερεὰ τινα σώματα. ταῦτα ἀπέχουν ἀλλήλων πολλὰς χιλιάδας χιλιομέτρων οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον σχεδὸν ν' ἀναφλεγοῦν πολλὰ συγχρόνως ἐκ τῆς κρουστρίβῆς μὲ τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς Γῆς

—o—

Κατὰ τοὺς Δανοὺς ἀστρονόμους ἡ συνάντησις τοῦ κομήτου μὲ τὴν Γῆν θὰ παρελθῇ ἀπαρατήρητος, ὅτι ὁ κομήτης εὐρισκόμενος μεταξὺ Ἡλίου καὶ γῆς θὰ χάνῃ τὴν λάμψιν του ἐκ τῆς λάμψεως τοῦ ἡλίου. Κατὰ συνέπειαν, οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς οὔτε θὰ ἴδοῦν οὔτε θὰ αἰσθανθοῦν τίποτε Τὸ πολὺ-πολὺ μποροῦν νὰ κλείσουν μὲ ἀφροσχὴν εἰς ὑάλινον δοχεῖον ὀλίγον ἀέρα ἀπὸ τὴν τὴν ἡμέραν τῆς συναντήσεως, διὰ νὰ τὸν ἔχουν ὡς ἀπόμνησίν. Ὁ ἀὴρ τῆς οὐρᾶς τοῦ κομήτου καὶ ἴσως μέχρι ἡμέρας ἡ Ἐπιστήμη εὑρῇ τόσον λεπτὰ ὄργανα, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνεύρῃ τὰ ἀέρια ταῦτα καὶ νὰ καθορίσῃ τὴν σύστασιν καὶ τὸ ὄφρος του.

Παρακολουθεῖτε ἄλλα τὴν ἐπιμελίδα τῆς «Δράσεως»

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

— Λουκία, πάρετε αὐτὴν τὴν μαργαρίτα. εἶναι τόσο ὡραία!

— Ναι Γιώργο, εἶναι ὡραία, μὰ κοιτάξετε πὼς κιαλε: ἔχει κιτρινο χρῶμα.

—Κιτρ

—Καὶ σημαίνει μῖσος τὸ κίτρινο χρῶμα, Γιώργο.

—Φεύγεσθε Λουκία; . . . .

Δὲν μποροῦσε νὰ ἐξακολουθήσῃ, μία ἰδέα τοῦ ἦρθε στὸ νοῦ: Μάτια τὸν ἀγαπᾷ ἡ Λουκία; Δὲν εἶπε ἔμως τίποτε Σιωπηλοὶ ἐξακολούθησαν τὸν δρόμον των καὶ σὲ λίγη ὥρα ἐφθασαν στὴν Ἐπαυλιν τῆς Λουκίας

Ἐνόχτωσε . . . .

Μιλοῦσαν γιὰ πολλὰ πράγματα καὶ νόμιζα πὼς μόλις τώρα εἴχαν ἀρχίσει.

Τώρα μιλοῦσαν γιὰ τὸν ἔρωτα.

Κείνη τὴ στιγμὴ μακρυνοὶ ἤχοι κιαμπάνας ἔρθαν μέχρι τῆς ἐπαυλίας ἐσταμάτησαν ἀπότομα τὴ κουβέντα τους, σὰν γιὰ νὰ σκεφθοῦνε τὶ σημαίνουν αὐτοὶ οἱ ἀντίλαλοι τῆς κιαμπάνας, καὶ σχεδὸν μαζὶ εἴπανε:

—Χριστὸς Ἀνέστη!

—Λοιπὸν Λουκία ἐκεῖνος π'ἀγαπᾷ. . . . . .

—Εἶναι σὰν καὶ σένα Γιώργο! . . .

. . . . . .

Σωπάσανε κιὲ δύο σὰν νὰ σοβηθήκανε ἀπὸ τ' ἀθῶα λόγια ποὺ εἴπανε. Καὶ οἱ δύο φιλεροὶ φίλοι τὰ παιδιὰ τῆς χθεσινῆς ἡμέρας ἔπεσαν σιωπὴ βαθειὰ μελαγχολία, ἔμειναν κιμπόση ὥρα ἔτσι καὶ θὰ μένεν ἀκόμη, ἂν ἡ Μαρία ἡ γοῦδη ὑπηρέτρια τῆς Ἐπαύλεως, δὲν τοὺς ἔξυπνα ἀπὸ τὸν ὕπνο τῶν ὄνειρο ρομαλμάτων διὰ νὰ τῶν εἴπῃ ὅτι ἡ σοῦπα εἶναι ἕτοιμη.

Κυττοῦθηκαν σὰν νἄχανε χρόνια νὰ ἰδοῦνε κιὲ τοιμασθήκανε γιὰ τὴν τραπεζαρία.

Ἡ Λουκία ἐκύτταξε τὸ Γιώργο μὲ μιὰ ματιὰ γε μάτη ἀγάπη καὶ τοῦ εἶπε:

—Μ'ἀρκίζεσαι πὼς δὲν θ' ἀγαπῇς τὴς Μαργαρίτες;

—Ἠρκίζομαι πὼς θὰ μισῶ τὲς μαργαρίτες, ἐν ὅσο ἀγαπῶ ἐσένα.

Εἶχε περάσει ἕνας χρόνος . . . . . .

Κτυποῦν οἱ κιαμπάνες καὶ στὸν κόσμο διαλαλοῦνε τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Λουκία στὸ περβόλι ἐπαίρνεμε τὸν Γιώργο,

Σὲ λίγο φάνηκε, μὰ ἦχε χαρούμενος σὰν πρῶτα.

Μ' λύπη φαινότανε στὸ πρόσωπό του ζωγραφισμὲ κιὲ κιὰ μιὰ μαργαρίτα στὴν κομπιοδόχη του

Ἡ Λουκία τρόμαξε κιὲ δῆ τὴν μαργαρίτα κι'ἔπεσε χάμω λειποθυμη.

Πέρασαν κιμπόση χρονιὲς, ...

Ἡ Λουκία πάλι στὸ περβόλι μὰ κίτρινε καὶ φθισικὴ

Ὁ Γιώργος πανταρεθῆκε στὸ μεταξὺ καὶ ἡ σὴ γενικιὰ κόρη δὲν τὸ δάκταξε. Ἔγεινε φθισικιὰ ἀπὸ τὸν πόνο της

Ἐκρύωνε κεῖνο τὸ δράδυ.

Καὶ τὰ περασμένα . . . . τὰ περασμενα τὴν κάμανε ἔτσι . . . . . .

Ἤταν ἄρωστη κι'ἐπλάγιασε.

Ἐκκίφθηκε πολλὰ παρὰ πολλὰ Ἔπειτα τῆς φάνηκε σὰν νὰ ἤχανε τὰς αἰσθήσεις της . . . . .

Μισοσβυμμένα τῆς φαίνοτανε τὰ πράγματα

Κ.' ἐκείνη τὴν στιγμὴ ὁ ἀντίλαλος τῆς κιαμπάνας ἔρθασε ἴσα μὲ τὴν ἐπαυλιν

Ἀναστάνηκε, ἀνοιξε τὰ μάτια της γιὰ τελευταία φορὰ, καὶ εἶς τὸ πρόσωπό της, μέσα στὴν ἀγωνία. τοῦ θανάτου, ζωγραφίστικε ἕνα μειδίαμα. Δίπλα της σ' ἕνα μικρὸ τραπεζάκι, ἡ θαλαμηπόλος της, χωρὶς νὰ ἤξερῃ τὸ μυστικὸ της, εἶχε θάλει ἕνα μπουκέτο ἀπὸ μαργαρίτες

Κτυποῦν ἡ κιαμπάνες χαρμόσυνα καὶ ἤχοι φθένουνε στὴ μελλοθάνατη σὰν κιαμιὰ οὐράνια μουσικὴ

Ἀνοίγει τὴ χαιλὴ της καὶ ψιθυρίζει γιὰ τελευταία φορὰ.

Χριστὸς Ἀνέστη

Ἀληθῶς μνον

Κώστας Ἀχάνα.

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ «ΟΥΜΕΤ» ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ

Ἡ Τουρκικὴ ἐφημερὶς τῶν Χανίων «Οὐμὲτ» εἰς ἓν τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων δημοσιεύει τὸ ἑξῆς κύριον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἠμοσιεύομεν ἄνευ σχολίων.

«Ἡ ἐφημερὶς ἡμῶν διανύει ἤδη τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλαφορίας της,

»Ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐγκαταλιπε τὴν ἀτυχῆ Νῆσον τῆς Κρήτης, αἱ ἀδικίαι καὶ διαιοπραγίαι τῶν Χριστιανῶν, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ἀρμόζουσαι κατὰ τοῦ Μορσουλμανικοῦ στοιχείου διετέλουν ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς ἀφανείας ἐλκείψει ὀθωμανικοῦ Τύπου ἐν Κρήτῃ, ὅπερ δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῶν ζηλωτῶν πατριωτῶν. Γὰς τοιαύτας διαιοπραγίας καὶ ἀδικίας ὅπως φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ Μουσουλμανικοῦ κόσμου καὶ μὲ τὴν αἰτίαν ταύτην καὶ τὸν εὐχάριστον καὶ ἔντιμον σκοπὸν νὰ ἐπροσφέρωμεν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πατρίδα, ἐτέθη τῇ προτροπῇ καὶ παρακινήσει φιλοπατρίδων τινῶν ἀτόμων, ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου, εἰς κυκλοφορίαν ἡ ἐφημερὶς «Ἐλπὶς». ἧς θεία δωρεᾷ καὶ συνδρομῇ τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, ὑποβάλλουσα ἡ διεύθυνσις αὐτῆς εἰς τὸν Μουσουλμανικὸν κόσμον, ἀποτελεῖ δι' αὐτὴν γεγονὸς εὐτυχὲς καὶ ἄξιον τιμῆς.. Καίτοι ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν θεωρεῖται μηδαμινὴ, ἐν τούτοις ἡμεῖς διὰ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸν Μουσουλμανικὸν κόσμον τῶν κατὰ τῶν ἐν Κρήτῃ δυστυχῶν ἠδικημένων Μουσουλμάνων κατ' ἐξακολούθησιν ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν δι' απραττομένων καὶ κρινομένων ὡς ἀρμοζουσῶν ὑπερβασιῶν καὶ ἀδικιῶν προκαλοῦμεν καὶ ἐπισύρομεν τὸν εἴκτον καὶ εὐσπλαχνίαν τῶν ἀμοθρήσκων ἡμῶν Μουσουλμάνων· ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπηρεσία ἡμῶν νομίζομεν ὅτι δὲν ἀμφισβητεῖται. Πράγματι αἱ ἕως τώρα ἀληθῶς κατὰ τῶν ἀνηκούστων καὶ ἀνυποφόρων Χριστιανικῶν ἀδικιῶν καὶ διαιοπραγιῶν λαβοῦσαι χώραν κραυγαὶ καὶ ἐπικλήσεις ἡμῶν, ἐβτίνοντο γενόμεναι ἐπὶ ματαίῳ καθ' ὅτι τοῦτο, κρίνομεν περιττὸν νὰ ἀναπτύξωμεν, προέκυπτεν ἐκ τῆς προκατόχου ἡμ-

---

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

—**Πυροβολισμοὶ**

Καίτοι πρὸ πολλοῦ ἔχει ἐκδοθῆ ἀστυνομικὴ διαταγὴ ἀπαγορεύουσα αὐστηρῶς τὸ ῥίπτειν πυροβολισμοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως, ἐν τούτοις οἱ διάφοροι πολλεσχαρεῖς πελλικαράδες γιὰ νὰ μὴν λημμονοῦν, φαίνεται, τὰς πυγκινήσεις των μαχῶν δὲν ἠφίνουν νὰ περάσῃ μέρα χωρὶς νὰ ἀναστατώσουν καὶ μιὰν συνοικίαν μὲ τοὺς πυροβολισμούς των.

Ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαιμισθῇ κατ' ἄλλον τρόπον τὸ ἀρῆϊον μένος τῶν ἀτρομήτων αὐτῶν παλληκαράδων τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, θὰ ἦτο σωτήριον ἐὰν ἐρτλοξενοῦντο μερικὰς νύκτας εἰς τὸ μπουνδρούμι τῆς Ἀστυνομίας τὸ μὲν ὅπως ἡσυχάσουν λίγο οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι τὸ δὲ ὅπως προληφθοῦν ἐνδεχόμενα δυστυχήματα.

—o—

—**Κροτίδες**

Καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ἡ Ἀστυνομία ἐνήργει διὰ τῶν ὀργάνων της κατάστασιν τῶν κατὰ μεγάλας ποσότητας εὑρισκομένων εἰς τὴν πόλιν μαῤῥελόττων. Μετὰ τοὺς πυροβολισμοὺς ἔρχονται τὰ βαρελόττα διὰ νὰ μὴ περνῷ οὔτε στιγμὴ καθ' ἣν νὰ μὴ ἀκούωνται διαρκῶς κρότοι ἐκκωφαίνοντες τὸν κόσμον.

Ἐξ ἄλλου καὶ δυστυχήματα δυνατὸν νὰ λάβωσι χώραν, ὅπως συνέσησαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς κάποιαν Ἑλληνικὴν πόλιν, εἰς τὰς Πάτρας ἂν καλῶς ἐνθυμούμεθα.

—o—

—**Σκότος**

Ἡ Λεωφόρος Πριγκηπίσσης Σοφίας, ἀπὸ τὴν Γέφυραν Ἄμμου Πόρτα καὶ ἑξῆς πλέει κατὰ τὰς ἀσελήνους νύκτας εἰς βαθύτατον σκότος.

Καὶ ὅμως εἶναι ἕνας καλὸς περίπατος κάθε βράδυ τώρα τὸ καλοκαίρι, καὶ δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον οὔτε πολὺ ἐπιβαρυντικὸν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Δήμου ἐὰν ἐτοποθετοῦντο εἰς τὴν Λεωφόρου αὐτὴν μερικοὶ ἐκ τῶν τεθέντων εἰς ἀρχαιοτάτων παλαιῶν φανῶν, μετὰ τὸν νέον φωτισμὸν τῶν ὁδῶν Τσάρου, Ρώσσων καὶ Πριγκήπος Ρεωργίου.

—o—

—**Κρέας**

Φαίνεται ὅτι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν αἱ ἀστυνομικαὶ διαταγαὶ ἐκδίδονται μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ ἐφαρμόζωνται. Οἱ κασάπηδες οἱ ἀκάθαστοι καὶ ἄπλυτοι διαρκῶς περιφέρουν ἐπὶ τῶν ὤμων των ἀτυστόλους καὶ ἀκαθάτους κρέατα προς πώλησιν.

Τὰ κρέατα αὐτὰ προστριβόμενα εἰς τὰν λαιμὸν τῶν ἀδιορθώτων αὐτῶν πωλητῶν θὰ ἐμποτίζωνται ἀσφαλῶς μὲ ἰδρῶτας καὶ ἀκαθαρσίας [illegible] καὶ τὴν ὑγείαν τῶν ἀγοραστῶν.

Πρόστιμο ἀλύσητο καὶ φυλακὴ κ. Δημόσις Κατήγορε καὶ ἀστυνομικὰ ὄργανα τοῦ χειτζετατι διὰ νὰ μάθουν ἐπὶ τέλους ὅτι δὲν εἶναι ἀποχρεωμένος ὁ κόσμος νὰτρώγῃ τὸν ἰδρῶτα... τοῦ προσώπου των.

—o—

—**Ψάρι**

Ἄλλη πληγὴ πάλιν αὐτὴ καὶ ἀλλοιώτικοι αἰσχροκερδεῖς ἐκμεταλλευται τῶν πολιτῶν αὐτοί οἱ ψαράδες.

Οὔτε εἰς τὴν Ἔρημον Σαχάραν δὲν πιστεύομεν νὰ ἐπωλήθη ποτὲ ψάρι ἀξίας τὸ πολὺ μιᾶς δραχμῆς ἀντὶ ὀκτὼ δραχμ. Καὶ ἐμωιξέτω τὴν ἡμέραν τῶν Βαΐων ἐπώλησαν οἱ ἀθεόφοβοι αὐτοὶ τέτοιο ψάρι ὀκτὼ καὶ ἐννέα δραχ. τὴν ὀκᾶν χωρὶς νὰ εὑρεθῇ κανεὶς ἀρμόδιος νὰ ἐπιβάλῃ χεῖρα εἰς τοὺς ἀπαισίους αὐτοὺς αἰσχροκερδεῖς.

Δὲν εἶνε ἄραγε δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ διαγίμησις καὶ εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς τροφῆς, ἀφοῦ οἱ φίλοι τρατάρηδες καὶ μεταπωληταὶ ἀπερίσσιαν καλὰ καὶ σώνει νὰ κεζαντίσουν εἰς βάρος τοῦ κόσμου;